

Fleiri tungur í sama heysi — ella...

SAMSTUNDIS sum Føroya Havbúnaðarfelag sigur, at alivinnan undir ongum umstøðum má gerast stuðulsvinna, leggur tað dýran við, at fæst ikki stuðul í stundini, so verður henni ikki liv lagað.

GAMANÍ, vinnan roynir at skilja millum iløgustuðul, rakstrarstuðul — ella sum vinnan sigur — figgjarstuðul. Kanska heldur ikki figgjarstuðul sum so, bara 200 milj. her og nú, sum nýtast skulu til umfigging av verandi lánnum í menningargrunninum — einar 45 milj., 150 milj. til stovnsfæ í aligrunn til figgjan av verandi rakstri og einar 5 milj. sum stovnsfæ í trygdargrunn til aligrunnin.

TAD er alla æru vert, at menn sum longest halda fast við, at vinna teirra skal vera fræls, óheft av almennum stuðli, men henda talan um fleiri almenningar milliónir rímar bara ikki so væl við hesi liberalu ynski.

IKKI tí, tað hevði neyvan verið skomm av alivinnuni at sagt sum var, at tað nógva steðgar upp, fæst ikki frægari figging — og sum givið, tianverri, verður hildið, at henda í størsta mun skal koma frá tí almenna.

HELST er tað so, at fáur hevur hug at sleppa alivinnuni, hesum okkara frægasta alternativ, upp á fjall, serliga um henda í 92 kann tryggja okkum eitt útflutningsvirði, stórt einar 700 milj. krónur, sjálvsagt treytað av, at smoltið nú verður figgjað, at raksturinn ikki steðgar vegna peningtrat, og endaliga treytað av støðugum prísum.

KOSTIRNIR eru annars ikki mjúkir, um henda frælsa vinna ikki fær alment fyriskipaða rakstrarfigging: Einkin smolt keypt í ár, fiskurin tiki sum undirmátsfiskur, yvirtrekk til dýrar revsirentur — um bankarnir loyva tí — ella sum seinastu loysnina — at gevast tá 90-árgangurin er tiki.

HAVBÚNAÐARFELAGIÐ sigur annars, at øll hini liðini, sölufyrirøkurnar, hagreiðingarvirkini, grann-

skaðarnir, útgerðarumboðini, bankar og onnur vinna nógvan pening burtúrur hesi vinnu — bert ikki alarnir.

VIT kunnu bert fegnast um, at onkur fær okkurt burtúrur og bert vóna, at ikki allar hesar kommisiónir fara upp í royk. Men tað er ikki sørt, at argumentatiónin nú líkist í so nógva teirri, vit hava livað við frá fiskivinnuni í skjótt mong ár. Grundað ella ikki, so hevur eisini har altíð verið tvíhildið um, at fyrsta liðið altíð stóð eftir á berum, men øll hini liðini fingi sít.

ANNARS ger felagið almikið burtúrur at lasta politikarar okkara fyrri vónaligt innlit, ringan vilja, næstan beinleiðis fyrri at seta fót fyrri vinnuni. Hesum fra teir ivaleyst at svara sjálvir, men sjáldan man so góður politiskur vilji hava verið sýndur so »ótryggari« nýggjari vinnu og so stórtakið. Tí gloymast skal ikki, at tað í hesum førinum var tað almenna, ið veruliga gekk undan. At onkur fyriskipan kanska hevur roynst onkrum í so knørtlut, skal ikki avnøktast. Ymiskt er eisini hvussu nóg vit krevja frá tí al-

menna — og fyri hvussu lítið afturfyrir.

ONKUR undrast kanska á, at viðurskiftini millum smoltalarar og sjógvalarar ikki verða meira viðgjørð — at søla av alibrúkum ofta er millum hesar báðar partar, og at hetta kundi bent á, at onkur teirra fær annað enn undirskot burtúrur.

VIT ivast ikki í góða viljanum hjá tí almenna til at halda hesi vinnu gangandi, men uttan tær 200 milj. í mentu kunnu vit, sambært havbúnaðarfelagið, eins væl gevast við hesum glæsiliga alternativ, sum øll hava sett so stórar vónir til.

VÓNANDI ikki ov stórar. Vit halda tí, at neyðugu útvegirnir sjálvsagt eiga at finnast fyrri framhaldandi rakstri av tí, ið skilgott er, men at vit ikki skulu blúgvast við at siga sum er — at eisini alivinnuni tørvar almennan stuðul.

sosigaley

Demokratisk skúlanevnd

Norðlýsið skýtur upp at broyta skipanina við skúlanevndum:

Tá ein hugsar um skúla-
viðurskiftini, har verður
hugsað um barnaskúlan,
so tykst tað lógi at vit
framvegis hava eina polit-
iskt valda skúlanevnd.

Hvat hava politisku
flokknir í veruleikanum
at gera í eina skúlanevnd,
og ikki leiðsla skúlans ella
foreldur at børnunum.

Mangan hevur tað verið
so, at teir, ið hava tænt
einum flokki væl, fáa
skúlanevndarplássid sum
eina politiska »appanagu«
ella eitthvørt sovordi, men
ein og hvør hugsar helst,
at sum er, eru røttu
ábyrgdarbólkarnir als ikki
umboðaðir í skúlanevndini.

Vit eiga at umskipa
skúlanevndina soleiðis, at
hon bert hevur 3 limir,
nevniliga ein fyrri foreld-
rini, ein fyrri kommununa
og so ein fyrri og sjálvandi
ein fyrri leiðslu skúlans.

Tað eru ivaleyst bágar
við verandi skipan og
kanska virkar hon ikki
eins væl í øllum komm-
unum. Spurningurin er í
fyrsta lagi hvat vit vilja
við skúlanevndunum. Er
svarið, at foreldur skulu
hava eina so góða um-
boðan í skúlaviðurskiftum
sum gjørligt, er eftir
okkara tykki ikki galið við
sjálvari skipanini, men
heldur við manningini av
onkrari av skúlanevndun-
um.

Tá fólk hava møguleika
at velja síni umboð
beinleiðis átti hetta at
verið besta tryggin fyrri, at
ikki minst áhugamálini hjá
foreldrunum vóru hoyrd.

Ógvuliga ivasamt er, um
trymmannevndin sum
Norðlýsið skýtur upp,
verður nakar bati í sær
sjálvum.

Fyri egnu rokning

Dimmalætting hevur ong-
ar vónir um, at núverandi
landsstýrissamganga verður
før fyrri at greiða
figgjarligu trupulleikar
landsins:

Det lader til at have
ramt den socialdemokrati-
ske partiavis på et ømt
punkt, da der forleden på
dette sted blev rejst tvivl
om, hvorvidt man kunne
vente forbedringer i de
økonomiske trængsler.
Færøerne befinder sig i og
står overfor, med lands-
tyresammensætningen
bestående af Socialdemo-
kratiet og Folkeflokket,
der erfaringsmæssigt ikke
kan ventes at være den
bedste partikombination
for en stabilisering af den
offentlige økonomi. Dertil
har vi i frisk erindring, at
Færøernes
Socialdemokrati for blot et
par år siden højt og helligt
erklærede, at partiet ikke
under nogen omstændig-
heder ville indlade sig på
samarbejde med Folke-
flokket, i hvert fald ikke så
længe én navngiven per-
son befandt sig blandt
dette partis lagtings-
repræsentanter. Samme
person tælles stadig blandt
Folkeflokkens lagtings-
medlemmer.

Dimmalætting man hava
fylgt ótrúliga illa við tá

flokkarnir samráddust um
skipan av seinasta lands-
stýri. Javnaðarflokkurin
samráddist í dagar við
m.a. Sambandsflokkinn,
men hesin var hvørki til
at høgga ella stinga í. Tó
so frægt fekt burtúrur
honum, at tað skiltist, at
flokkurin als ongan áhuga
hevði at vera í einum
nýggjum landsstýri. Tað er
eisini ein ærlig søk.

Viðvíkjandi tí eina
fólkaflokksmanninum,
sum sipað verður til, so er
ideologiskur munurin á tí
hann stendur fyrri og
politikki Javnaðarflokksins
helst eins stórir í dag sum
nakrantíð. Men hóast alt
vita vit hvat hann stendur
fyrri.

Sama kann ikki sigast
um manningina í Sam-
bandsflokkinum. Tað er
ikki so langt síðani, at
formaður sambandsflok-
ksins segði sína støðu til
eitt so stórt mál um EF.
Men tá var Dimma skjót at
bóða frá, at hetta bert stóð
fyrri formansins egnu rok-
ning.

Er ilt at fáa skil á hvat
hvør fólkaflokksmaður
stendur fyrri, so er ikki
lættari tá talan er um
Sambandsflokkinn.

Nýtslulán ella sethúsálán

Vanliga verður tosað
um tær triggjar
»statsmaktirnar«:
Løgtingið sum
lóggevandi, landsstýrið
sum útinnandi og
dómsvaldið sum døm-
andi. So hevur onkur
hug at leggja aftrat, at
pressan er fjórða
statsmaktin. Hetta halda
vit vera í so nógva
avgjørt. Skuldu vit
útnevnt fjórðu stats-
maktina vildu vit heldur
latið bankunum »heiður-
splássið«.

Í sjónvarpinum
friggjagvöldið sóu og
hoyrdu vit stjóran í
»OkkaraBanka«!?! siga
sína hugsan um uppskot
landsstýrisins um at
broyta
frádráttarreglurnar við-
víkjandi lánnum. Lands-
stýrið vil skilja ímillum
sethúsálán og nýtslulán.
Og hvør skuldi verið
tann fyrsti og besti til at
hjálpa landsstýrinum at

umsið hesa nýggju
skipanina enn peninga-
stovnarinn?

Men tað heldur um-
boðsmaður fyrri »Okkara
Banka« ikki. (Tað eru jú
heldur ikki øll sum
koma undir hugtakið
»okkara« hjá Sjóvinnu-
bankanum).

Bankastjórin heldur
tað vera so at siga
ógjørligt at umsiða hesa
skipan. Vit loyva okkum
at gita, at trupulleikin er
einki annað enn illvilji.

Vit loyva okkum at
minna Sjóvinnubankan
og aðara á, at fyrri bert
fáum árum síðani var
vanlig mannagongd, at
bankin umsat byggi-
láníni á ein tílikan hátt,
at skuldi ein hús-
byggjari gjalda ein
seympakka skuldi rok-
ningin fyrst oman í
bankan at venda, áðrenn
tímurhandilin kundi
fáa sínar pengar. Bar
hetta til tá, ber tað eisini
til nú. Vónandi fer
onnur statsmaktin
hesaferð at vinna á
fjórðu.